

[Albrechtsen]

nemlig være godt tilfreds. Den har opnået en sejr for det borgerlige princip om private løsninger for dem, der er med på vognen, mens en vis herre tager de sidste.

Ministeren må kunne oplyse, hvorledes regeringen og Socialdemokratiet har tænkt sig at finansiere den aftalte afgiftslempelse, det vil sige, hvem der nu skal betale.

Albrechtsen (VS):

Beklageligvis er der jo et overordentlig bredt flertal i Folketinget, som er enig om at lempe pensionsbeskatningen med 3 mia. kr. i 1988. Det skyldes, at Socialdemokratiet og regeringen har det princip i denne sag, som i sin tid den franske solkonge havde: efter os syndfloden! I hvert fald sagde hr. Lykketoft i sidste uge under førstebehandlingen, at der ikke var aftalt dækning i 1988 for de 3 mia. kr., som man forærer de private pensionsopsparere, og at disse penge skulle kapitaliseres i kasserne med henblik på fremtidigt forbrug; de skulle ikke inddækkes på statsbudgettet i 1988. Men det var hr. Lykketofts opfattelse – nu afventer jeg ministerens.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De 3 mia. kr. i mistet realrenteprovenu i 1988 kræver ikke tilsvarende forhøjelse af andre skatter og afgifter i 1988, og det skyldes simpelt hen, at de 3 mia. kr. jo ikke forøger borgernes forbrugsmuligheder i 1988, da beløbet opspares i pensionskasserne og i livsforsikringselskaberne.

Når man skal træffe afgørelse af, hvor store skatterne og afgifterne bør være i 1988 af hensyn til beskæftigelse, inflation og betalingsbalance, er det uden betydning, om provenuet af realrenteafgiften bliver 3 mia. kr. større eller mindre. Det afgørende er, at beløbet opspares, og det er mindre afgørende, om det sker hos staten eller i pensionssektoren, når der er tale om virkningen på forbruget.

Loftet på de 56 pct., som blev gennemført ved lovforslagets behandling, er foreslået for at mindske risikoen for, at den langsigtede pensionsopsparing reduceres eller nedsættes, og det kunne der jo være risiko for med ud-sigten til de meget høje afgiftssatser. Hvis de høje afgiftssatser medførte en reduktion i den samlede opsparing, ville der blive behov

for udskrivning af nye skatter. Dette undgås ved gennemførelsen af lovforslaget.

Albrechtsen (VS):

Jeg forstår af skatteministerens svar, at han altså i virkeligheden er enig med hr. Lykketoft, og det vil altså sige, at alle forligspartierne er enige om, at man skal reducere statens overskud eller forøge underskuddet – hvad det nu bliver – med 3 mia. kr. i 1988. Jeg kan ikke se rettere – og jeg vil gerne spørge, om ministeren er enig i den betragtning – end at man altså uden dækning på nuværende tidspunkt i 1988 udskriver 3 mia. kr. fra Nationalbankens seddelpresse med henblik på kapitalisering til kommende tiders forbrug. Hvor er dækningen for disse kommende tiders forbrug? Er det ikke korrekt, hr. skatteminister, at det er efter princippet: efter os syndfloden? Det finder de nok ud af til den tid, de, der er så uheldige, at de over skatterne skal betale for det forbrug, som en del af befolkningen til den tid får krav på på grund af de penge, som man skødesløst og uden omtanke i 1988 forærer disse private pensionsopsparere!

Thoft (SF):

Jeg beder ministeren bekræfte, at hans egne beregninger som forelagt i skatte- og afgiftsudvalget viser, at der vil være et merprovenu i 1989 og 1990 under normale inflationsomstændigheder.

Jeg beder også ministeren bekræfte, at loftet på de 56 pct. er helt uden betydning under inflationsforhold som dem, vi har kendt i de sidste 25 år.

Endelig vil jeg med en sidebemærkning til hr. Albrechtsen gøre opmærksom på, at det jo netop er sådanne forhold, der gør, at vi med begejstring har set, at regeringens forslag betyder en forøgelse af realrenteafgiften.

Stavad (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke er enig i, at det stillede spørgsmål nærmer sig grænsen for det tilladelige i retning af forsøg på at misinformere – i betragtning af, at hr. Albrechtsen selv deltog i førstebehandlingen af lovforslaget, hvor det klart blev dokumenteret, at lovændringen af realrenteafgiften under alle sandsynlige frem-skrivninger mindst ville være provenuneutral